

[Holstein.]

højtærede Finansminister indtager et enestaaende Standpunkt, simpelt hen, fordi det danske socialdemokratiske Partis Ledere er enestaaende Politikere blandt Øjeblikkets europæiske Socialdemokrater, i Sædeleshed paa det erhvervsøkonomiske, skattepolitiske Omraade. De er Bourgeoisdemagoger; de er ikke ægte Socialdemokrater, men Bourgeoisdemagoger, som altid med en overordentlig Snusfornuft forstaar at bestemme og beregne, hvad der baader deres klassepolitiske Interesser bedst, men som har overmaade lidt Sans for de erhvervsøkonomiske Interesser i Samfundet som saadant. Det forekommer mig, at danske socialdemokratiske Ledere fører deres Politik efter den Anvisning, som en romersk Soldaterkejser paa sit Dødsleje gav sine Sønner som Kvintessensen af et langt Livs politiske Erfaringer: „Hold sammen, hold sammen, Børn! Beløn Tropperne og foragt alle andre!“

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Holstein holdt ved første Behandling af dette Lovforslag en Tale, hvori han med meget stærke Ord angreb Lovforslaget, og under den fortsatte Forhandling tog det ærede Medlem igen Ordet og udstødte, som jeg sagde den Gang, Nødraabet overfor Venstre: Svigt ikke Gods ejerens Sag i dette Spørgsmaal! Den Tale, der nu lød, var jo i Virkeligheden Takketalen for den gode Støtte, der er ydet Godsejerne af Venstre ved denne Sags Behandling. Godsejernes Interesser er ikke svigtet; de er beskyttet og varetaget. At der ved Siden af denne Takketale til Venstre for det gode Arbejde, der er udført, kunde falde nogle Ord af til Socialdemokraterne, skal ikke blive taget højtideligt op fra vor Side.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gøre et Par Bemærkninger angaaende nogle Tal. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard anvendte nogle Tal paa en Maade, som jeg gerne vil have Lov til at anholde, idet de gav et fuldkommen forkert Billede af, hvad der her foreligger. Jeg havde tilladt mig at opløse nogle Antal paa Skatteydere, som fik Skattelettelse i nogle Skatte kredse i Jylland, og viste, at det var et meget ringe Antal. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde ikke nævnt, at der samtidig foruden dette ringe Antal, som fik Lettelser, var mange, som havde faaet Lettelser, naar de havde haft under 100 000 Kr. i Formue. Maa jeg først sige, at alle de mange med under 100 000 Kr. i Formue

har jo nok faaet nogle Lettelser, men det hører til de smaa. De 7 Mill. Kr. er jo tilfaldet de faa, som netop staaar opregnet i Listen. Samtlige de 20 000 Skatteydere, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte, har jo kun faaet i alt 600 000 Kr., saa det er jo ikke saa forfærdelig meget at gøre sig til af, naar man saa har givet Resten, der andrager ca. 7 000, 7 Mill. Kr. Men desuden maa jeg have Lov til at oplyse det ærede Medlem om, hvad det ærede Medlem formentlig har glemt, at disse Formueskatteydere med under 100 000 Kr., faar ikke nogen højere Skat, hvis man vedtager det Lovforslag, der her foreligger, idet nemlig Lettelsen for dem er opretholdt. Der er derfor ingen Grund til i den Diskussion, der her føres, at tale om, at det, der sker, vedrører andre end dem, det vedrører. Det vedrører kun det lille Antal, som der her er Tale om; selv om det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vilde vedtage dette Lovforslag, fik de med under 100 000 Kr. i Formue dog denne Lettelse. Dem, som der er Tale om her, og som er nævnt i Bilagets Fortegnelse over Skatte kredse, er netop dem, som beholder Lettelsen, hvis man ikke vedtager Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard omtalte atter Skatteprocenter, og det skulde bevise, at det var en ringe Afkastning, der var faldet af de Formuer, som havde faaet Lettelse. Dette Bevis lader sig naturligvis ikke føre, og det ærede Medlem gjorde i sin sidste Tale heller ikke noget Forsøg derpaa, men det ærede Medlem gjorde, om jeg saa maa sige, et Kunstgreb. Det ærede Medlem sagde, og det ærede Medlem var overordentlig sarkastisk, da han sagde det: Saa kommer den højtærede Finansminister op og siger, at det er en pæn Forrentning af sine Penge at faa 4—5 pCt., og saa lo hele Kapitalistsiden her i denne Sal, og det forstod jeg, for i de Kredse er det naturligvis latterligt, at noget Menneske kan staa op og sige, at det er en pæn Forrentning af sine Penge at faa 4—5 pCt. Men der er andre Synspunkter i andre Kredse, og, som sagt, de Mennesker, som maa nøjes med at sætte deres Penge i en Sparekasse og vil hjælpe til, at Kapitalen kan vokse, er i hvert Fald her i Hovedstaden, hvor store Kapitaler indsættes, glade ved 3½ pCt. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil altsaa se, at der er Folk, som anser det for at være en normal Afkastning og ikke en ringe og en ussel Afkastning, som man maa komme til Hjælp paa ganske særlig Maade ved Statens